Eðli tímans

Öllu er afmörkuð stund og sérhver hlutur undir himninum afmörkuð stund. Prédikarinn 3:1

Fimmbókin

Og er fram liðu stundir bar svo við, að Kain færði Drottni fórn af ávexti jarðarinnar. 1. Mósebók 4:3

En minn sáttmála mun ég gjöra við Ísak, sem Sara mun fæða þér á þessum tíma næsta ár. 1. Mósebók 17:21

Og hann sagði: „Ég mun vissulega snúa aftur til þín að aldri, og sjá, Sara, kona þín, mun eignast son.“ Sara heyrði það í tjalddyrunum, sem voru að baki honum. Abraham og Sara voru gömul og hnigin að aldri, og Söru var hætt að vera eins og konur gera. Þá hló Sara með sjálfri sér og sagði: „Eftir að ég er gömul, mun ég þá hafa unað, þar sem herra minn er líka gamall?“ Drottinn sagði við Abraham: „Hví hló Sara og sagði: „Mun ég vissulega fæða barn, þar sem ég er gömul? Er nokkuð of ómögulegt fyrir Drottin? Á ákveðnum tíma mun ég snúa aftur til þín, að aldri, og Sara mun eignast son.“ 1. Mósebók 18:10-14

Því að Sara varð þunguð og ól Abraham son í elli hans, á þeim tíma sem Guð hafði sagt honum. 1. Mósebók 21:2

Og hann lét úlfalda sína krjúpa fyrir utan borgina við vatnsbrunn að kvöldi, um það leyti sem konur fara út að ausa vatn. 1. Mósebók 24:11

Og hann sagði: „Sjá, enn er mikil dagur og ekki er kominn tími til að safna saman nautgripunum. Vökvið sauðfénu og farið og gæðið þess.“ 1. Mósebók 29:7

Þannig mun réttlæti mitt svara mér síðar, þegar það kemur fyrir auglit þitt sem laun: Allt sem ekki er flekkótt og flekkótt meðal geitanna og brúnt meðal sauðanna, það skal talið stolið hjá mér. 1. Mósebók 30:33

Og er féð var orðið uppköst, hóf ég upp augu mín og sá í draumi, og sjá, hrútarnir, sem stukku á féð, voru rákóttir, flekkóttir og dökkleitir. 1. Mósebók 31:10

Og er hún átti að fæða, sjá, þá voru tvíburar í móðurlífi hennar. 1. Mósebók 38:27

Og frá þeim tíma er hann hafði sett hann yfir hús sitt og yfir allt sem hann átti, blessaði Drottinn hús Egyptans fyrir sakir Jósefs, og blessun Drottins var yfir öllu sem hann átti, bæði í húsinu og á víðavanginum. 1. Mósebók 39:5

Því að ef við hefðum ekki dvalið, þá værum við nú snúið aftur í annað sinn. 1. Mósebók 43:10

Og er dauðadagur Ísraels nálgaðist, kallaði hann Jósef son sinn og sagði við hann: „Ef ég hef fundið náð í augum þínum, þá legg hönd þína undir læri mínu og auðsýn mér gæsku og trúfesti. Jarða mig ekki í Egyptalandi.“ 1 Mósebók 47:29

Og svo bar við að nokkurn tíma liðinn var, að konungur Egyptalands andaðist. Þá andvörpuðu Ísraelsmenn undan þrældóminum og kveinkuðu sér, og kvein þeirra kom upp til Guðs undan þrældóminum. 2. Mósebók 2:23

Og Faraó herti hjarta sitt einnig í þetta skiptið og leyfði ekki fólkinu að fara. 2. Mósebók 8:32

Og Drottinn setti ákveðinn tíma og sagði: „Á morgun mun Drottinn framkvæma þetta í landinu. Því að á þessum tíma mun ég senda allar plágur mínar yfir þig, yfir þjóna þína og yfir fólk þitt, svo að þú vitir, að enginn er eins og ég á allri jörðinni. Sjá, á morgun um þetta leyti mun ég láta rigna mjög skituga haglél, sem ekki hefur verið eins í Egyptalandi frá stofnun þess og allt til þessa dags.“ Þá sendi Faraó og lét kalla Móse og Aron og sagði við þá: „Ég hef syndgað að þessu sinni. Drottinn er réttlátur, en ég og fólk mitt erum óguðleg.“ 2. Mósebók 9:5,14,18,27

Þegar sonur þinn spyr þig síðar og segir: „Hvað er þetta?“ þá skalt þú svara honum: „Með voldugri hendi leiddi Drottinn oss út af Egyptalandi, úr þrælahúsinu.“ En er Faraó þrjóskaðist við að leyfa oss að fara, þá deyddi Drottinn alla frumburði í Egyptalandi, bæði frumburði manna og frumburði dýra. Þess vegna fórna ég Drottni öllu sem opnar móðurkvið, karlkyns, en alla frumburði barna minna leysi ég. 2. Mósebók 13:14-15

Ef hann rís upp aftur og gengur út á staf sinn, þá skal sá sem sló hann sýknaður. Hann skal aðeins bæta fyrir tímatapið og láta græða hann að fullu. En ef uxinn hefur áður ýtt með horninu og eiganda hans hefur verið vitnað um það, en hann hefur ekki gætt hans, heldur drepið mann eða konu, þá skal grýta uxann og eigandi hans einnig líflátinn. Eða ef vitað er að uxinn hefur áður ýtt og eigandi hans hefur ekki gætt hans, þá skal hann greiða uxa fyrir uxa, og hið dauða skal vera hans. 2. Mósebók 21:19,29,36

Þú skalt halda hátíð ósýrðu brauðanna. (Þú skalt eta ósýrt brauð í sjö daga, eins og ég bauð þér, á ákveðnum tíma í abíbmánuði, því að í honum fórstu út af Egyptalandi. Enginn skal koma tómhentur fyrir auglit mitt.) 2. Mósebók 23:15

Hátíð ósýrðu brauðanna skalt þú halda. Í sjö daga skalt þú eta ósýrt brauð, eins og ég bauð þér, á þeim tíma í abíbmánuði, því að í abíbmánuði fórstu út af Egyptalandi. Sex daga skalt þú vinna, en á sjöunda degi skalt þú hvílast. Á uppskerutíma og í uppskerutíma skalt þú hvílast. 2. Mósebók 34:18,21

Og ef skellurinn er horfinn úr fatnaðinum, hvort sem það er vefnaður eða prjónles eða hvaða leðurhlutur sem er, skal þvo hann öðru sinni og er hann hreinn. Þriðja Mósebók 13:58

Ef kona rennur blóði mörgum dögum fyrir útskilnaðartíma sinn eða ef það varir lengur en útskilnaðartími hennar, þá skal allir dagar óhreinleika hennar renna eins og útskilnaðardagar hennar: hún skal vera óhrein. Þriðja Mósebók 15:25

Þú skalt ekki taka konu systur hennar til að angra hana með því að bera blygðan hennar, meðan hún lifir. Þriðja Mósebók 18:18

Þrátt fyrir borgir levítanna og hús í borgum þeirra, sem þeir eiga, mega levítarnir leysa til innlausnar hvenær sem er. Og hann skal reikna með kaupandanum frá því ári, sem hann var seldur honum, til fagnaðarársins. Verð sölunnar skal vera eftir fjölda ára, eftir því sem leiguliði skal vera hjá honum. 3. Mósebók 25:32,50

Og þreskið mun ná til uppskerutímans og uppskeran mun ná til sáningartímans, og þér munuð eta yður sadda af brauði og búa óhultir í landi yðar. Þriðja Mósebók 26:5

Og hvernig landið er, hvort það er feitt eða magurt, hvort þar er skógur eða ekki. Verið hugrakkir og færið af ávöxtum landsins. Nú var tími frumþroska vínberja. 4. Mósebók 13:20

Og þeir munu segja það íbúum þessa lands, því að þeir hafa heyrt, að þú, Drottinn, sért meðal þessa fólks, að þú, Drottinn, birtist augliti til auglitis og að ský þitt standi yfir þeim og að þú farir fyrir þeim í skýstólpa á daginn og í eldstólpa á nóttunni. 4. Mósebók 14:14

Hvernig feður okkar fóru suður til Egyptalands, og vér höfum búið þar langa ævi, og Egyptar þjáðu oss og feður okkar. 4. Mósebók 20:15

Þá bauð ég yður og sagði: „Drottinn, Guð yðar, hefur gefið yður þetta land til eignar. Þér skuluð fara yfir vígbúnir fyrir bræðrum yðar, Ísraelsmönnum, allir sem herfær eru.“ Þá bauð ég Jósúa og sagði: „Þér hafið með eigin augum séð allt það, sem Drottinn, Guð yðar, hefur gjört þessum tveimur konungum. Eins mun Drottinn gjöra við öll þau ríki, sem þú ferð um.“ Fimmta Mósebók 3:18,21

Og Drottinn bauð mér á þeim tíma að kenna yður lög og ákvæði, svo að þér gætuð breytt eftir þeim í landinu, sem þér haldið nú yfir til til að taka það til eignar. Fimmta Mósebók 4:14

Þá sagði Drottinn við mig: „Högg þér tvær steintöflur, eins og hinar fyrri, og kom upp til mín á fjallið og gjör þér örk úr tré.“ Þá aðgreindi Drottinn ættkvísl Leví til þess að bera sáttmálsörk Drottins, til þess að standa frammi fyrir Drottni til að þjóna honum og blessa í nafni hans, allt til þessa dags. Og ég dvaldi á fjallinu, eins og hið fyrra sinn, fjörutíu daga og fjörutíu nætur. Og Drottinn bænheyrði mig einnig þá, og Drottinn vildi ekki tortíma þér. Fimmta Mósebók 10:1,8,10

Þegar þú sest um borg í langan tíma og heyjar stríð gegn henni til að ná henni, þá skalt þú ekki eyðileggja tré hennar með því að höggva öxi að þeim, því að þú mátt eta af þeim og ekki höggva þau niður (því að tré vallarins eru líf mannsins) til að nota þau í umsátrið. 5. Mósebók 20:19

Saga

Og um það leyti sem hliðið skyldi lokað, þegar myrkt var orðið, fóru mennirnir út. Hvert mennirnir fóru, veit ég ekki. Eltið þá sem skjótast, því að þér munuð ná þeim. Jósúabók 2:5

Þá kallaði Jósúa til sín tólf menn, sem hann hafði útbúið af Ísraelsmönnum, einn mann af hverri ættkvísl. Og Jósúa sagði við þá: "Farið fram fyrir örk Drottins Guðs yðar út í miðja Jórdan og takið hver mann sinn stein á öxl sér, eftir tölu ættkvísla Ísraelsmanna. Þetta sé tákn meðal yðar, að þegar börn yðar spyrja feður sína síðar meir og segja: "Hvað meinið þér með þessum steinum?" þá skuluð þér svara þeim: "Vatnið í Jórdan rofnaði fyrir sáttmálsörk Drottins. Þegar hún fór yfir Jórdan, rofnaði vatnið í Jórdan. Og þessir steinar skulu vera Ísraelsmönnum minnisvarði að eilífu." Jósúabók 4:4-7

Þá sagði Drottinn við Jósúa: „Gerðu þér hvassa hnífa og umskerðu Ísraelsmenn annað sinn.“ Jósúabók 5:2

Og í sjöunda sinnið, er prestarnir blésu í lúðrana, sagði Jósúa við lýðinn: „Hrópið, því að Drottinn hefur gefið yður borgina.“ Jósúabók 6:16

Og er konungurinn í Aí sá þetta, þá flýttu þeir sér og risu snemma, og borgarmenn fóru út í móti Ísrael til bardaga, hann og allt hans lið, á ákveðnum tíma fyrir utan sléttlendið. En hann vissi ekki, að menn voru í launsátri gegn honum fyrir aftan borgina. Jósúabók 8:14

Og alla þessa konunga og land þeirra vann Jósúa í einu lagi, því að Drottinn, Ísraels Guð, barðist fyrir Ísrael. Jósúa 10:42

Þá sagði Drottinn við Jósúa: „Óttast þú þá ekki, því að á morgun um þetta leyti mun ég framselja þá alla fallna frammi fyrir Ísrael. Þú skalt höggva hásar á hestum þeirra og brenna vagna þeirra í eldi.“ Þá sneri Jósúa við og vann Hasór og felldi konung hennar með sverði, því að Hasór var áður höfuð allra þessara konungsríkja. Jósúa háði langa stríð við alla þessa konunga. Þá kom Jósúa og útrýmdi Anakítum af fjöllunum, frá Hebron, frá Debír, frá Anab og af öllum Júdafjöllum og af öllum Ísraelsfjöllum. Jósúa eyddi þeim gjöreyddum og borgum þeirra. Jósúa 11:6,10,18,21

Þess vegna sögðum vér: Þegar menn segja oss eða kynslóðum vorum svo á komandi tímum, þá megum vér enn segja: Sjáið fyrirmynd af altari Drottins, sem feður vorir gjörðu, ekki til brennifórna né sláturfórna, heldur er það vitni milli vor og yðar. Jósúa 22:28

Löngu eftir að Drottinn hafði veitt Ísrael frið fyrir öllum óvinum þeirra allt í kring, varð Jósúa gamall og hniginn að aldri. Jósúabók 23:1

Farið og hrópið til guðanna, sem þér hafið útvalið; þeir frelsi yður á þrengingartímum yðar. Dómarabókin 10:14

Og svo bar við að tímar liðu, að Ammónítar háðu stríð við Ísrael. Meðan Ísrael bjó í Hesbon og þorpunum þar nærri, í Aróer og þorpunum þar nærri og í öllum borgunum, sem liggja meðfram Arnonströndum, í þrjú hundruð ár, hví náðuð þér þeim ekki aftur á þeim tíma? Dómarabókin 11:4,26

En kona hans sagði við hann: „Ef Drottni hefði þóknast að deyða okkur, þá hefði hann hvorki þegið brennifórn né matfórn af okkur, né hefði hann sýnt okkur allt þetta né sagt okkur slíkt eins og nú.“ Dómarabókin 13:23

En faðir hans og móðir vissu ekki, að þetta var frá Drottni, að hann leitaði færis gegn Filistum, því að á þeim tíma réðu Filistar yfir Ísrael. Dómarabókin 14:4

Þegar Hanna varð þunguð, ól hún son og nefndi hann Samúel og sagði: „Ég hefi beðið Drottin um hann.“ 1. Samúelsbók 1:20

Þá kallaði Drottinn á Samúel í þriðja sinn. Hann reis upp og gekk til Elí og sagði: „Hér er ég, þú kallaðir á mig.“ Þá skildi Elí að Drottinn hafði kallað á sveininn. 1. Samúelsbók 3:8

Á morgun um þetta leyti sendi ég þér mann úr Benjamínslandi, og þú skalt smyrja hann til höfðingja yfir lýð minn Ísrael, og hann mun frelsa lýð minn úr höndum Filista, því að ég hef litið til lýðs míns, því að kvein þeirra hefur borist til mín. 1. Samúelsbók 9:16

Og þeir sögðu við sendiboðana, sem komu: „Svo skuluð þér segja við mennina í Jabes í Gíleað: Á morgun, þegar sólin brennur heitt, munuð þér fá hjálp.“ Þá komu sendiboðarnir og sögðu mönnunum í Jabes frá þessu, og þeir urðu glaðir. 1. Samúelsbók 11:9

Og sá tími, sem Davíð var konungur í Hebron yfir Júda húsi, var sjö ár og sex mánuðir. 2. Samúelsbók 2:11

Einnig fyrrum, þegar Sál var konungur yfir oss, varst þú sá sem leiddi Ísrael út og inn. Og Drottinn sagði við þig: Þú skalt gæta lýðs míns Ísraels og þú skalt vera höfðingi yfir Ísrael. 2. Samúelsbók 5:2

Þar sem ég hef ekki búið í neinu húsi frá þeim tíma er ég leiddi Ísraelsmenn út af Egyptalandi og allt til þessa dags, heldur hef ég gengið í tjaldi og búð, og eins og frá þeim tíma er ég skipaði dómara yfir lýð minn Ísrael og veitt þér frið fyrir öllum óvinum þínum, þá boðar Drottinn þér að hann muni reisa þér hús. 2. Samúelsbók 7:6

Og eftir að árið var liðið, á þeim tíma sem konungar fara í hernað, sendi Davíð Jóab og þjóna sína með honum og allan Ísrael, og þeir eyddu Ammónítum og settust um Rabba. En Davíð sat kyrr í Jerúsalem. 2. Samúelsbók 11:1

Þá sendi Absalon eftir Jóab og vildi senda hann til konungs, en hann vildi ekki koma til hans, og er hann sendi aftur í annað sinn, vildi hann ekki koma. 2. Samúelsbók 14:29

Þá sagði Húsaí við Absalon: „Ráðið, sem Akítófel hefur gefið, er ekki gott að þessu sinni.“ 2. Samúelsbók 17:7

Þá fór Amasa til að safna saman Júdamönnum, en hann dvaldi lengur en tilsettur tími, sem hann hafði tiltekið honum. 2. Samúelsbók 20:5

Þá tók hún til máls og sagði: „Fyrr á dögum var vant að segja: „Þeir skulu leita ráða í Abel.“ Þannig lauk málinu.“ 2. Samúelsbók 20:18

Þessi eru nöfn kappa Davíðs: Takmóníti, sem sat í höfðingjasætinu, foringi meðal hershöfðingjanna, það var Adínó Esníti. Hann veifaði spjóti sínu gegn átta hundruð manna, sem hann drap í einu. Þrír af hinum þrjátíu höfðingjum fóru ofan og komu til Davíðs um uppskerutímann í hellinum við Adúllam, og her Filistea setti herbúðir sínar í Refaímdal. Benaja, sonur Jójadamanns, sonar hins hrausta manns, frá Kabseel, sem hafði unnið mörg afrek, drap tvo ljónmenn af Móabítum. Hann fór einnig ofan og drap ljón í gryfju þegar snjóaði. 2. Samúelsbók 23:8,13,20

Þá sendi Drottinn drepsótt yfir Ísrael frá morgni til hins ákveðna tíma, og sjötíu þúsund manns dóu af fólkinu frá Dan til Beerseba. 2. Samúelsbók 24:15

Og faðir hans hafði aldrei pirrað hann með því að segja: „Hví gjörðir þú þetta?“ Hann var líka mjög fríður maður, og móðir hans ól hann eftir Absalon. 1 Konungabók 1:6

Og við Abjatar prest sagði konungur: „Far þú til Anatót, á akra þína, því að þú ert dauðasekur, en ég mun ekki taka þig af lífi að þessu sinni, af því að þú barst örk Drottins Guðs fyrir Davíð föður mínum og af því að þú hefur þjáðst í öllu því, sem faðir minn þjáðist af.“ 1. Konungabók 2:26

Og á þeim tíma hélt Salómon hátíð og allur Ísrael með honum, mikill söfnuður, frá Hamat-leiðinni til Egyptalandsár, fyrir Drottni Guði vorum, sjö daga og sjö daga, fjórtán daga. 1. Konungabók 8:65

Að Drottinn birtist Salómon í annað sinn, eins og hann hafði birst honum í Gíbeon. 1. Konungabók 9:2

Og er kvöldfórnin skyldi fram borin, gekk spámaðurinn Elía fram og sagði: „Drottinn, Guð Abrahams, Ísaks og Ísraels, lát það vita í dag, að þú ert Guð í Ísrael og að ég er þjónn þinn og að ég hefi gjört allt þetta að þínu orði.“ 1. Konungabók 18:36

Og í sjöunda sinnið sagði hann: „Sjá, lítið ský, eins og mannshönd, stígur upp úr hafinu.“ Þá sagði hann: „Farðu upp og segðu Akab: Beit fyrir vagn þinn og farðu ofan, svo að regnið stöðvi þig ekki.“ 1. Konungabók 18:44

Þá kom engill Drottins aftur annað sinn, snerti hann og sagði: „Stattu upp og et, því að ferðalagið er þér of langt.“ 1. Konungabók 19:7

Og hann sagði: „Um þetta leyti, að aldri, munt þú faðma son.“ En hún sagði: „Nei, herra minn, þú guðsmaður, lyg ekki að ambátt þinni.“ Konan varð þunguð og ól son um það leyti, sem Elísa hafði sagt henni, að aldri. 2. Konungabók 4:16-17

Og hann sagði við hann: „Fólk ég ekki hjarta mitt með þér, þegar maðurinn sneri aftur frá vagni sínum til móts við þig? Er kominn tími til að taka við silfri og taka við klæði og ólífulundum og víngörðum og sauðum og nautgripum og þrælum og ambáttum?“ 2. Konungabók 5:26

Þá sagði Elísa: „Heyrið orð Drottins! Svo segir Drottinn: Á morgun um þetta leyti mun einn sekkur af fínu hveiti kosta einn sikil og tveir sekkur af byggi einn sikil í hliði Samaríu.“ 2. Konungabók 7:1

Og Pínehas, sonur Eleasars, var forðum daga höfðingi yfir þeim, og Drottinn var með honum. 1. Kroníkubók 9:20

Og fyrrum, jafnvel þegar Sál var konungur, varst þú sá sem leiddi Ísrael út og inn. Og Drottinn Guð þinn sagði við þig: Þú skalt gæta lýðs míns Ísraels og þú skalt vera höfðingi yfir lýð mínum Ísrael. 1 Kroníkubók 11:2

Og þetta er tala kappa Davíðs: Jasóbeam Hakmóníti, yfirmaður hershöfðingjanna. Hann veifaði spjóti sínu yfir þrjú hundruð manns, sem hann hafði fellt í einu. 1. Kroníkubók 11:11

Þegar Davíð sá að Drottinn hafði svarað honum á þreskivelli Ornans Jebúsíta, þá færði hann þar fórn. 1. Kroníkubók 21:28

Og svo bar við að liðnum tíma, tveimur árum síðar, að innyfli hans féllu út vegna veikinda hans, og hann dó úr sárum sjúkdómum. Og fólk hans brenndi ekki honum til heiðurs, eins og feður hans brenndu. 2. Kroníkubók 21:19

Þegar levítarnir komu með kistuna til konungsembættisins, og þeir sáu að þar var mikið fé, þá komu skrifari konungs og hirðmaður æðsta prestsins og tæmdu kistuna, tóku hana og báru hana aftur heim til sín. Þannig gjörðu þeir dag eftir dag og söfnuðu miklu fé. 2. Kroníkubók 24:11

En eftir þann tíma, er Amasía hafði snúið baki við Drottni, gjörðu menn samsæri gegn honum í Jerúsalem, og hann flýði til Lakís. En menn sendu boð eftir honum til Lakís og drápu hann þar. 2. Kroníkubók 25:27

Og á þeim tíma sem hann var í nauðum sýndi hann enn meiri synd gegn Drottni. Þetta er þessi Akas konungur. 2. Kroníkubók 28:22

Og konungur sagði við mig, en drottningin sat hjá honum: „Hversu löng verður ferð þín og hvenær kemur þú aftur?“ Konungi þóknaðist að senda mig, og ég setti honum tíma.“ Nehemía 2:6

Þess vegna gafst þú þá í hendur óvina þeirra, sem þjáðu þá, og á neyðartíma þeirra, er þeir hrópuðu til þín, heyrðir þú þá af himnum, og af mikilli miskunn þinni gafst þú þeim frelsara, sem frelsuðu þá úr höndum óvina þeirra. Nehemía 9:27

Því ef þú þegir alveg á þessum tíma, þá mun Gyðingum veitast hjálp og hjálp annars staðar frá, en þú og ættlið þitt munuð tortímt verða. Hver veit nema þú hafir komið til ríkis einmitt einmitt á slíkum tíma sem þessum? Esterarbók 4:14

Ljóðlist

Er ekki maðurinn á jörðinni ákveðinn tími? Eru dagar hans ekki eins og dagar daglaunamanns? Jobsbók 7:1

Ef maður deyr, mun hann þá lifna aftur? Alla daga tímans sem ég hef ákveðið mun ég bíða, þar til ég fæ umbót. Jobsbók 14:14

Veistu, hvenær steingeiturnar á kletti bera, eða veistu, hvenær hindurnar bera? Geturðu talið mánuðina, sem þær fylla, eða veistu, hvenær þær bera? Jobsbók 39:1-2

Þú hefur veitt hjarta mínu meiri gleði en þá tíð er korn þeirra og vínberjalögur óx. Sálmur 4:8

Drottinn verður hæli kúguðum, hæli á neyðartímum. Sálmur 9:9

Orð Drottins eru hrein orð, eins og silfur, hreinsað í jarðofni, sjö sinnum hreinsað. Sálmur 12:6

Þú munt gjöra þá eins og eldsofn á reiðitegi þínum, Drottinn mun gleypa þá í heift sinni, og eldurinn mun eyða þeim. Sálmur 21:9

Því að á neyðartíma felur hann mig í tjaldi sínu, í skjóli tjalds síns felur hann mig, hann reisir mig á kletti. Sálmur 27:5

Í þinni hendi eru tímar mínir, frelsa mig úr hendi óvina minna og ofsækjenda minna. Sálmur 31:15

Því að hver sá sem er guðhræddur mun biðja til þín, þegar þú ert að finna, þeir munu ekki nálgast hann í miklum vatnaflóðum. Sálmur 32:6

(Sálmur eftir Davíð, þegar hann breytti hegðun sinni fyrir Abímelek, sem rak hann burt, og hann fór.) Ég mun lofa Drottin alla tíma, lof hans mun stöðugt vera í munni mínum. Sálmur 34:1

Þeir skulu ekki til skammar verða á vondum tímum, og á hungursneyðardögum skulu þeir saddir verða. En hjálp réttlátra kemur frá Drottni, hann er styrkur þeirra á neyðartímum. Sálmur 37:19,39

(Til söngstjórans. Sálmur eftir Davíð.) Sæll er sá sem gefur gaum að fátækum, Drottinn frelsar hann á neyðartímum. Sálmur 41:1

Vér höfum heyrt með eyrum vorum, ó Guð, feður vorir hafa sagt oss frá því, hversu mikil verk þú gjörðir á dögum þeirra, í fortíðartíð. Sálmur 44:1

Þegar ég óttast, treysti ég þér. Sálmur 56:3

Treystið honum ávallt, úthellið hjörtum yðar fyrir honum, þér fólk! Guð er oss hæli. Sela. Sálmur 62:8

En ég, Drottinn, bæn mín beinist til þín á náðartíma, Guð, bænheyr mig í mikilli miskunn þinni, í trúfesti hjálpræðis þíns. Sálmur 69:13

Hafna mér ekki á elliárunum, yfirgef mig ekki þegar kraftar mínir þverra. Sálmur 71:9

En hann var miskunnsamur, fyrirgaf misgjörð þeirra og tortímdi þeim ekki, já, oft sneri hann reiði sinni frá og vakti ekki upp alla bræði sína. Sálmur 78:38

Þeir sem hata Drottin hefðu verið honum undirgefnir, en tími þeirra hefði verið að eilífu. Sálmur 81:15

Mundu hversu stuttur tími minn er, hví hefur þú skapað alla mennina til einskis? Sálmur 89:48

Þú munt rísa upp og miskunna Síon, því að tíminn til að miskunna henni er kominn, já, tíminn er kominn. Sálmur 102:13

Hann sendi mann á undan þeim, Jósef, sem seldur var sem þræll, fætur hans voru særðir með fjötrum, hann var lagður í járn, allt til þess tíma er orð hans kom, orð Drottins reyndi hann. Konungurinn sendi og leysti hann, höfðingja fólksins og lét hann lausan. Sálmur 105:17-20

Sælir eru þeir, sem varðveita réttinn og iðka réttlæti ávallt. Sálmur 106:3

Oft frelsaði hann þá, en þeir ögruðu honum með ráðum sínum og urðu auðmýktir fyrir misgjörð sína. Engu að síður leit hann til eymdar þeirra, er hann heyrði kvein þeirra. Sálmur 106:43-44

Lofað sé nafn Drottins héðan í frá og að eilífu. Sálmur 113:2

En vér munum lofa Drottin héðan í frá og að eilífu. Lofið Drottin. Sálmur 115:18

Sál mín brotnar af þrá eftir dómum þínum á öllum tímum. Sálmur 119:20

Sjö sinnum á dag lofa ég þig fyrir réttláta dóma þína. Sálmur 119:64

Það er kominn tími til að þú gjörir það, Drottinn, því að þeir hafa ógild lögmál þitt. Sálmur 119:126

Drottinn mun varðveita útgöngu þína og inngöngu héðan í frá og að eilífu. Sálmur 121:8

(Ljóð um stig.) Oft hafa þeir plágað mig frá æsku, Ísrael segi nú: Oft hafa þeir plágað mig frá æsku, en þeir hafa ekki fengið yfirburði á mér. Sálmur 129:1-2

Vinur elskar alltaf, og bróðir fæðist í mótlæti. Orðskviðirnir 17:17

Því að sjö sinnum fellur réttlátur maður og stendur upp aftur, en óguðlegir falla í ógæfu. Orðskviðirnir 24:16

Eins og kuldi snjósins á uppskerutíma, svo er trúr sendiboði þeim er senda hann, því að hann hressir sál húsbónda sinna. Traust á ótrúum manni á neyðartímum er eins og brotinn tönn og liðbrotinn fótur. Orðskviðirnir 25:13,19

Er nokkuð til, sem hægt er að segja um: „Sjá, þetta er nýtt?“ Það hefur þegar verið til frá fortíðinni, sem var fyrir oss. Prédikarinn 1:10

Öllu er sinn tíma og sérhverju verki undir himninum sinn tíma: Að fæðast hefur sinn tíma og að deyja hefur sinn tíma, að planta hefur sinn tíma og að rífa upp það sem gróðursett er hefur sinn tíma, að deyða hefur sinn tíma og að græða hefur sinn tíma, að rífa niður hefur sinn tíma og að byggja upp hefur sinn tíma, að gráta hefur sinn tíma og að hlæja hefur sinn tíma, að syrgja hefur sinn tíma og að dansa hefur sinn tíma, að kasta steinum og að safna steinum saman hefur sinn tíma, að faðma hefur sinn tíma og að faðma ekki heldur hefur sinn tíma, að sækja hefur sinn tíma og að missa hefur sinn tíma, að geyma hefur sinn tíma og að varpa honum burt, að rífa hefur sinn tíma og að sauma hefur sinn tíma, að þegja hefur sinn tíma og að tala hefur sinn tíma, að elska hefur sinn tíma og að hata hefur sinn tíma, að stríði hefur sinn tíma og að friði hefur sinn tíma. Hvaða ávinning hefur sá sem vinnur af því sem hann stritar við? Ég hef séð erfiðið sem Guð hefur gefið mannanna börnum að þreyta sig á. Hann hefur gjört allt fagurt á sínum tíma, og hann hefur lagt heiminn í hjörtu þeirra, svo að enginn maður geti skilið verk Guðs frá upphafi til enda. Ég veit að ekkert gott er í þeim nema að maðurinn gleðjist og geri gott í lífi sínu. Og einnig að hver maður eti og drekki og njóti góðs af öllu erfiði sínu, það er gjöf Guðs. Ég veit að allt sem Guð gjörir, það mun vara að eilífu. Ekkert verður við það bætt né frá því tekið. Og Guð gjörir það, til þess að menn óttist fyrir honum. Það sem hefur verið, er nú, og það sem á að verða, er þegar orðið, og Guð krefst þess sem liðið er. Og ég sá undir sólinni, að þar var dómurinn, að ranglætið var, og þar var réttlætið, að ranglætið var. Ég sagði í hjarta mínu: Guð mun dæma réttláta og óguðlega, því að þar er sinn tími fyrir hvert markmið og hvert verk. Prédikarinn 3:1-17

Vertu ekki of vondur og vertu ekki heimskur, hví ættir þú að deyja fyrir tímann? Prédikarinn 7:17

Sá sem varðveitir boðorðið mun ekki finna til neins ills, og hjarta viturs manns greinir bæði tíma og dóm. Því að sérhverju máli hefur sinn tíma og dómur, þess vegna hvílir eymd mannsins þung á honum. Því að hann veit ekki hvað verða muni, því að hver getur sagt honum hvenær það verður? Enginn maður hefur vald yfir andanum til að halda honum, og hann hefur ekki vald á dauðadeginum, og í þeirri stríði er engin lausn, og óguðleikinn mun ekki frelsa þá sem henni eru gefnir. Allt þetta hefi ég séð og einbeitt mér að öllu því sem unnið er undir sólinni: Það er tími þegar einn maður ræður yfir öðrum, honum til ógæfu. Prédikarinn 8:5-9

Þótt syndarinn gjöri illt hundrað sinnum og ævi hans verði langdregin, þá veit ég að þeim mun vel vegna, sem óttast Guð, þeim sem óttast frammi fyrir honum. Prédikarinn 8:12

Ég sá aftur undir sólinni, að hinum fljótu er ekki kapphlaupið né hinum hetjum bardaginn, né heldur hinum vitru brauðið, né heldur hinum hyggnu mönnum auðinn, né heldur hinum hugvitsömu velvild, heldur koma tími og tilviljun þeim öllum. Því að maðurinn þekkir ekki heldur sinn tíma, eins og fiskarnir sem veiddir eru í illt net og eins og fuglarnir sem festast í snörunni, svo festast mannanna börn í vondri tíð, þegar hún kemur skyndilega yfir þá. Prédikarinn 9:11-12

Blómin birtast á jörðinni, tími fuglasöngsins er kominn og rödd skjaldbökunnar heyrist í landi okkar. Ljóðaljóðin 2:12

Spádómur

Drottinn, vertu oss náðugur, vér höfum beðið þín, vertu armleggur þeirra á hverjum morgni, hjálpræði vort á neyðartímum. Jesaja 33:2

Viska og þekking skulu vera stöðugleiki tíma þinna og styrkur hjálpræðisins, ótti Drottins er fjársjóður hans. Jesaja 33:6

Óttist ekki og verið ekki hræddir. Hefi ég ekki sagt þér frá því frá þeim tíma og kunngjört það? Þér eruð vottar mínir. Er nokkur Guð til nema ég? Já, enginn Guð er til, ég þekki engan. Jesaja 44:8

Segið þeim frá og látið þá koma, já, látið þá ráðgast saman. Hver hefur kunngjört þetta frá öndverðu? Hver hefur sagt það frá þeim tíma? Er það ekki ég, Drottinn? Enginn Guð er til nema ég, réttlátur Guð og frelsari, enginn er til nema ég. Jesaja 45:21

Ég kunngjöri endi frá upphafi og frá öndverðu það sem enn er óframkvæmt, segi: „Ráð mitt mun standa og ég mun framkvæma allt sem mér þóknast.“ Jesaja 46:10

Að segja við tréstétt: „Þú ert faðir minn!“ og við stein: „Þú hefur fætt mig!“ Því að þeir hafa snúið baki við mér, en ekki andliti. En á þeim tíma sem þeir eru í ógöngum munu þeir segja: „Rís þú upp og bjarga oss!“ En hvar eru guðir þínir, sem þú hefur gjört þér? Lát þá rísa upp, ef þeir geta bjargað þér á þeim tíma sem þú ert í ógöngum, því að eins og borgir þínar eru, eru guðir þínir, Júda. Jeremía 2:27-28

Á þeim tíma munu menn kalla Jerúsalem hásæti Drottins, og allar þjóðir munu safnast til hennar, til nafns Drottins, í Jerúsalem, og þeir munu ekki framar ganga eftir þrjósku síns illa hjarta. Jeremía 3:17

Skömmuðust þeir, er þeir frömdu viðurstyggð? Nei, þeir skömmuðust alls ekki og gátu ekki roðnað. Þess vegna munu þeir falla meðal þeirra, sem falla. Þegar ég vitja þeirra munu þeir steypast niður - segir Drottinn. Jeremía 6:15

Já, storkurinn á himninum þekkir sína ákveðnu tíma, og skjaldbakan, tranan og svalan varðveita komutíma sinn, en fólk mitt þekkir ekki dóm Drottins. Skömmuðust þeir, er þeir frömdu viðurstyggð? Nei, þeir skömmuðust alls ekki, né gátu þeir blygðast sín. Þess vegna munu þeir falla meðal þeirra, sem falla. Á þeim tíma, sem þeir verða vitjaðir, munu þeir steypast niður - segir Drottinn. Vér væntum friðar, en ekkert gott kom, og heilsutíma, en sjá, ógæfu! Jeremía 8:7,12,15

Drottinn sagði: Sannarlega mun vel ganga leifum þínum. Sannarlega mun ég láta óvininn biðja þig vel á óhamingjutíma og á neyðartíma. Jeremía 15:11

Á þeim dögum og á þeim tíma mun ég láta Davíð réttlætisgrein vaxa upp, og hann mun iðka rétt og réttlæti í landinu. Jeremía 33:15

Á þeim dögum og á þeim tíma, segir Drottinn, munu Ísraelsmenn koma, þeir og Júdamenn saman, ganga og gráta. Þeir munu fara og leita Drottins, Guðs síns. Jeremía 50:4

Sjá, ég skal finna þig, þú drambláti! segir Drottinn, Drottinn hersveitanna. Því að dagur þinn er kominn, tíminn til að ég mun vitja þín. Jeremía 50:31

Flýið úr Babýlon og frelsið hver og einn sálu sína! Látið ekki tortímast í misgjörð hennar, því að þetta er hefndartími Drottins; hann mun endurgjalda henni. Jeremía 51:6

Hví gleymir þú okkur að eilífu og yfirgefur okkur svo lengi? Harmljóðin 5:20

Og maturinn, sem þú skalt eta, skal vera vigtaður, tuttugu siklar á dag. Þú skalt eta hann öðru hvoru. Þú skalt einnig drekka vatn eftir mælum, sjötta hluta hínar. Esekíel 4:10-11

Morgunninn er kominn yfir þig, þú sem býr í landinu! Tíminn er kominn, dagurinn er nálægur, og ekki fjöllin dynja aftur. Tíminn er kominn, dagurinn nálgast! Kaupandinn gleðjist ekki né seljandinn syrgi, því að reiði er yfir öllum múgnum. Esekíel 7:7, 12

Þegar ég gekk fram hjá þér og leit á þig, sjá, þá var þinn tími ástartími. Ég breiddi yfir þig kyrtilklæði mitt og huldi nekt þína. Ég sór þér eið og gjörði sáttmála við þig - segir Drottinn Guð - og þú varðst mín. Esekíel 16:8

Því að dagurinn er nálægur, já, dagur Drottins er nálægur, skýjadagur, það mun vera tími heiðingjanna. Esekíel 30:3

Og á þeim tíma, þegar Góg fer gegn Ísraelsland, segir Drottinn Guð, mun reiði mín koma upp í ásjónu mína. Esekíel 38:18

Konungurinn svaraði og sagði: „Ég veit fyrir víst, að þér ætlið að vinna yður frest, því að þér sjáið, að mér er óhjákvæmilegt. En ef þér segið mér ekki drauminn, þá er aðeins ein ákvörðun fyrir yður. Þér hafið búið undir lygar og spillingarorð til að tala fyrir mér, þar til tíminn breytist. Segið mér því drauminn, og þá mun ég vita, að þér getið sagt mér þýðingu hans.“ Daníel 2:8-9

Þá gekk Daníel inn og bað konung að gefa sér frest til að segja konungi þýðinguna. Daníel 2:16

Hann breytir tímum og tíðum, hann steypir konungum af stóli og setur konunga til valda, hann gefur spekingunum visku og skilningsríkum þekkingu. Daníel 2:21

Og að lokum daganna hóf ég, Nebúkadnesar, augu mín til himins, og skilningur minn sneri aftur til mín, og ég lofaði Hinn hæsta, og ég lofaði og heiðraði hann, sem lifir að eilífu, og ríki hans er eilíft ríki og ríki hans varir frá kynslóð til kynslóðar. Og allir íbúar jarðarinnar eru einskis virði, og hann gjörir eftir vilja sínum í himinsins her og meðal íbúa jarðarinnar, og enginn getur stöðvað hönd hans eða sagt við hann: "Hvað gjörir þú?" Á sama tíma sneri skynsemi mín aftur til mín, og til dýrðar ríkis míns sneri mér aftur heiður minn og ljómi, og ráðgjafar mínir og herrar leituðu til mín, og ég varð staðfestur í ríki mínu, og mikill hátign var mér veittur. Nú lofa, vegsama og heiðra konung himnanna, því að öll verk hans eru sannleikur og vegir hans réttvísi, og þá sem ganga í drambsemi getur hann niðurlægt. Daníel 4:34-37

Þegar Daníel vissi að bréfið var undirritað, gekk hann heim til sín. Þar sem gluggar hans voru opnir í herbergi sínu, snérandi að Jerúsalem, kraup hann þrisvar á dag, baðst fyrir og lofaði Guð sinn, eins og hann hafði áður gert. Daníel 6:10

Vit því og skil, að frá þeim tíma er boðorðið um endurreisn og endurbyggingu Jerúsalem kemur, og til hins smurða, höfðingjans, eru sjö vikur og sextíu og tvær vikur. Göturnar og múrinn skulu endurbyggð verða, jafnvel á erfiðum tímum. Daníel 9:25

Sáið yður í réttlæti, uppskerið í miskunn, brjótið í hvíldarlandi, því að tími er kominn til að leita Drottins, þangað til hann kemur og rigni réttlæti yfir yður. Hósea 10:12

Því sjá, á þeim dögum og á þeim tíma, þegar ég leiði Júda og Jerúsalem heim aftur herleidda, mun ég safna saman öllum þjóðum og leiða þær niður í Jósafatsdal og þar mun ég kæra þær fyrir fólk mitt og fyrir arfleifð mína, Ísrael, sem þeir hafa dreift meðal þjóðanna og skipt landi mínu. Jóel 3:1-2

Því að ég þekki mörg afbrot yðar og miklu syndir yðar. Þær kvelja réttláta, þær þiggja mútur og víkja hinum fátæku frá rétti sínum í borgarhliðinu. Þess vegna munu hinir hygnu þegja á þeim tíma, því að það er vondur tími. Leitið góðs en ekki ills, til þess að þér megið lifa, og Drottinn, Guð hersveitanna, mun vera með yður, eins og þér hafið sagt. Amos 5:12-14

Og orð Drottins kom til Jónasar annað sinn og sagði: „Rís upp og far til Níníve, hinnar miklu borgar, og prédikaðu fyrir henni þann prédikunarboðskap, sem ég flyt þér.“ Jónas 3:1-2

Þess vegna segir Drottinn svo: Sjá, ég hugsa ógæfu gegn þessari ætt, sem þér skuluð ekki víkja frá og eigi ganga hrokafullir, því að þessi tími er ógæfa. Míka 2:3

Þá munu þeir hrópa til Drottins, en hann mun ekki heyra þá. Hann mun jafnvel hylja auglit sitt fyrir þeim á þeim tíma, því að þeir hafa illt breytt í verkum sínum. Míka 3:4

Hvað ætlið þér gegn Drottni? Hann mun gjöreyða honum algjörlega, eymd mun ekki koma upp aftur. Nahúm 1:9

Því að sýnin á enn við ákveðinn tíma, en að lokum mun hún tala og ekki lyga. Þótt hún dvelji, þá bíddu hennar, því að hún mun vissulega koma, hún mun ekki dvelja. Habakkuk 2:3

Og á þeim tíma mun ég rannsaka Jerúsalem með ljóskerum og refsa þeim mönnum, sem hafa setið á dreglum sínum, þeim sem segja í hjarta sínu: „Drottinn gjörir hvorki gott né illt.“ Sefanía 1:12

Sjá, á þeim tíma mun ég gjöra útrýmt öllum þeim, sem þig þjáðu, og ég mun frelsa hina haltu og safna saman hinni burt reknu. Ég mun veita þeim lof og frægð í hverju því landi, þar sem þeir hafa verið til skammar. Á þeim tíma mun ég leiða yður aftur, jafnvel á þeim tíma, sem ég safna yður saman, því að ég mun gjöra yður að nafni og lofi meðal allra þjóða jarðarinnar, þegar ég sný við högum yðar fyrir augum yðar - segir Drottinn. Sefanía 3:19-20

Svo segir Drottinn allsherjar: Þessi lýður segir: Tíminn er ekki kominn, tíminn til að byggja hús Drottins. Þá kom orð Drottins fyrir munn Haggaí spámannsins: Er kominn tími fyrir yður að búa í þakklæddu húsunum yðar, meðan þetta hús liggur í rúst? Fyrir því segir Drottinn allsherjar svo: Hyggið á breytni yðar. Haggaí 1:2-4

Og ég mun hasta á átmanninn fyrir yðar sakir, og hann mun ekki spilla ávexti jarðar yðar, og vínviður yðar mun ekki kasta ávöxtum sínum fyrir tímann á akrinum, segir Drottinn hersveitanna. Malakí 3:11

Guðspjöllin og Postulasagan

Frá þeim tíma tók Jesús að prédika og segja: „Gjörið iðrun, því að himnaríki er í nánd.“ Matteus 4:17

Þér hafið heyrt, að sagt var við forfeðurna: „Þú skalt ekki morð fremja,“ og hver sem morð fremur, skal vera dæmdur fyrir dómi. En ég segi yður: Hver sem reiðist bróður sínum án saka, skal vera dæmdur fyrir dómi. Og hver sem segir við bróður sinn: „Raka,“ skal vera dæmdur fyrir ráðinu. En hver sem segir: „Þú heimskingi,“ skal vera dæmdur fyrir helvítiseldi. Ef þú því færir fórn þína að altarinu og minnist þar þess, að bróðir þinn hefur eitthvað á móti þér, þá skildu fórn þína eftir þar fyrir framan altarið og farðu burt, sættist fyrst við bróður þinn, komdu síðan og færðu fórn þína. Vertu fljótur að sættast við andstæðing þinn, meðan þú ert enn á leiðinni með honum, svo að andstæðingurinn selji þig ekki dómaranum og dómarinn þjóninum og þú verðir varpaður í fangelsi. Sannlega segi ég þér: Þú munt alls ekki komast út þaðan, fyrr en þú hefur greitt hæsta skildinginn. Þér hafið heyrt, að sagt var við forfeðurna: „Þú skalt ekki drýgja hór.“ En ég segi yður: Hver sem horfir á konu í girndarhug hefur þegar drýgt hór með henni í hjarta sínu. Og ef hægra auga þitt hneykslar þig, þá ríf það út og kasta því frá þér. Því að það er betra fyrir þig, að einn lima þinna glatist, en ekki að allur líkami þinn verði kastaður til helvítis. Og ef hægri hönd þín hneykslar þig, þá sníð hana af og kasta henni frá þér. Því að það er betra fyrir þig, að einn lima þinna glatist, en ekki að allur líkami þinn verði kastaður til helvítis. Sagt er: „Hver sem skilur við konu sína, skal gefa henni skilnaðarbréf.“ En ég segi yður: Hver sem skilur við konu sína, nema vegna hórdóms, veldur því að hún drýgir hór. Og hver sem gengur að eiga fráskilda konu, drýgir hór. Þér hafið heyrt, að sagt var við forfeðurna: Þú skalt ekki sverja sjálfan þig, heldur skalt þú halda eiða þína við Drottin. En ég segi yður: Sverja alls ekki, hvorki við himininn, því að hann er hásæti Guðs, né við jörðina, því að hún er fótskör hans, né við Jerúsalem, því að hún er borg hins mikla konungs. Og þú skalt ekki sverja við höfuð þitt, því að þú getur ekki gjört eitt hár hvítt eða svart. En mál yðar sé: Já, já, nei, nei, því að það sem meira er en þetta kemur frá illu. Þér hafið heyrt, að sagt var: Auga fyrir auga og tönn fyrir tönn. En ég segi yður: Rísið ekki gegn hinum illa. En hver sem slær þig á hægri kinnina, þá snúið honum einnig hinni til. Og ef einhver vill höfða mál á móti þér og taka kyrtil þinn, þá láttu hann einnig fá kyrtilinn þinn. Og hver sem neyðir þig til að fara eina mílu, þá far með honum tvær. Gefðu þeim sem biður þig, og snúðu þér ekki frá þeim sem vill fá lán hjá þér. Þér hafið heyrt að sagt var: „Þú skalt elska náunga þinn og hata óvin þinn.“ En ég segi yður: Elskið óvini yðar, blessið þá sem bölva yður, gjörið þeim gott sem hata yður og biðjið fyrir þeim sem misnota yður og ofsækja yður, svo að þér verðið börn föður yðar á himnum. Hann lætur sól sína renna upp yfir vonda sem góða og rigna yfir réttláta sem rangláta. Því að ef þér elskið þá sem elska yður, hvaða laun hafið þér þá? Gera ekki einu sinni tollheimtumenn slíkt? Og ef þér heilsið aðeins bræðrum yðar, hvað gerið þér þá meira en aðrir? Gera ekki einu sinni tollheimtumenn slíkt? Verið þér því fullkomnir, eins og faðir yðar á himnum er fullkominn. Matteus 5:21-48

Og að morgni: „Það verður óveður í dag, því að himininn er rauður og grár.“ Hræsnarar, þér getið greint útlit himinsins, en getið þér ekki greint tákn tímanna? Matteus 16:3

Þá kom Pétur til hans og sagði: „Herra, hversu oft á bróðir minn að syndga við mig og ég fyrirgefi honum? Allt að sjö sinnum?“ Jesús svaraði honum: „Ég segi þér ekki sjö sinnum, heldur sjötíu sinnum sjö.“ Matteus 18:21-22

Hann sagði: „Farið inn í borgina til manns og segið við hann: Meistarinn segir: Tíminn minn er í nánd. Ég mun halda páskana hjá þér með lærisveinum mínum.“ Matteus 26:18

og sagði: „Tíminn er fullnaður og Guðs ríki er í nánd. Gjörið iðrun og trúið fagnaðarerindinu.“ Markús 1:15

Pétur tók þá til máls og sagði við hann: „Sjá, vér höfum yfirgefið allt og fylgt þér.“ Jesús svaraði og sagði: „Sannlega segi ég yður: Enginn hefur yfirgefið hús, bræður, systur, föður, móður, konu, börn eða akra mín vegna og fagnaðarerindisins, án þess að fá hundraðfalt aftur, nú á þessum tíma, hús,

bræður, systur, mæður, börn og akra, ásamt ofsóknum, og í komandi heimi eilíft líf. En margir þeir sem eru fyrstir munu verða síðastir og þeir síðustu fyrstir.“ Markús 10:28-31

Því að á þeim dögum mun verða slík þrenging, sem ekki hefur verið frá upphafi sköpunar, sem Guð skapaði, allt til þessa, og mun ekki verða. Gætið þess, vakið og biðjið, því að þér vitið ekki, hvenær tíminn er kominn. Markús 13:19,33

Gætið ykkar! Ef bróðir þinn syndar við þig, þá ávíta hann, og ef hann iðrast, þá fyrirgef honum. Og ef hann syndar við þig sjö sinnum á dag og snýr sér sjö sinnum á dag til þín og segir: „Ég iðrast,“ þá skalt þú fyrirgefa honum. Lúkas 17:3-4

Þá sagði Pétur: „Sjá, vér höfum yfirgefið allt og fylgt þér.“ Og hann sagði við þá: „Sannlega segi ég yður: Enginn hefur yfirgefið heimili, foreldra, bræður, konu eða börn vegna Guðs ríkis, án þess að fá margfalt meira aftur á þessum tíma og í komandi heimi eilíft líf.“ Þá tók hann til sín þá tólf og sagði við þá: „Sjá, vér förum upp til Jerúsalem, og allt það mun uppfyllast, sem spámennirnir hafa skrifað um Mannssoninn.“ Lúkas 18:28-31

Og hann sagði: „Varist að láta leiða ykkur í villu. Margir munu koma í mínu nafni og segja: Ég er Kristur! Tíminn er í nánd. Fylgið þeim því ekki.“ Lúkas 21:8

Og þeir munu falla fyrir sverðseggjum og herleiddir verða til allra þjóða, og Jerúsalem mun troðin niður af heiðingjum, þar til tímar heiðingjanna eru liðnir. Lúkas 21:24

Jesús segir við hann: „Ég hef verið svo lengi hjá yður, Filippus, og þú þekkir mig ekki? Sá sem hefur séð mig, hefur séð föðurinn. Hvernig segir þú þá: ‚Sýn oss föðurinn?' Jóhannes 14:9

Þetta hef ég talað við yður, til þess að þér hneykslist ekki. Þeir munu reka yður úr samkunduhúsunum. Já, sá tími kemur, að hver sem yður líflátur, mun þykjast þjóna Guði. Og þetta munu þeir gjöra við yður, af því að þeir þekkja hvorki föðurinn né mig. En þetta hef ég sagt yður, til þess að þér minntist þess, að ég sagði yður það, þegar sá tími kemur. Og þetta sagði ég yður ekki í upphafi, af því að ég var með yður. Jóhannes 16:1-4

Þetta hef ég talað til yðar í líkingum, en sá tími kemur, er ég mun ekki framar tala til yðar í líkingum, heldur kunngjöra yður berum orðum um föðurinn. Jóhannes 16:25

Hann segir aftur við hann í annað sinn: „Símon, sonur Jónasar, elskar þú mig?“ Hann segir við hann: „Já, Drottinn, þú veist að ég elska þig.“ Hann segir við hann: „Gæt sauða minna.“ Í þriðja sinn segir hann við hann: „Símon, sonur Jónasar, elskar þú mig?“ Pétur varð hryggur af því að hann sagði við hann í þriðja sinn: „Elskar þú mig?“ Og hann sagði við hann: „Herra, þú veist allt, þú veist að ég elska þig.“ Jesús segir við hann: „Gæt sauða minna.“ Jóhannes 21:16-17

Þegar þeir voru saman komnir spurðu þeir hann: „Herra, ætlar þú á þessum tíma að endurreisa ríkið handa Ísrael?“ Hann sagði við þá: „Það er ekki yðar að vita tímana eða tíðirnar, sem faðirinn hefur sett af eigin valdi.“ Postulasagan 1:6-7

Gjörið því iðrun og snúið ykkur, svo að syndir yðar verði afmáðar, þegar endurlífgunartímar koma frá augliti Drottins. Og hann mun senda Jesú Krist, sem yður var prédikaður, sem himinninn á að taka við, allt til endurreisnartíma allra hluta, sem Guð hefur talað fyrir munn allra sinna heilaga spámanna frá upphafi veraldar. Postulasagan 3:19-21

En er tíminn nálgaðist, er Guð hafði svarið Abraham, þá óx fólkið og fjölgaði sér í Egyptalandi, Postulasagan 7:17

Og röddin sagði aftur við hann annað sinn: „Það sem Guð hefur gjört hreint, það skaltu ekki kalla vanhelgan.“ Postulasagan 10:15

Þeir dvöldust þar lengi og töluðu djarflega í Drottni, sem bar vitni um orð náðar sinnar og lét tákn og undur gjörast fyrir hendur þeirra. Postulasagan 14:3

Og hann hefur gjört úr einu blóði allar þjóðir manna til þess að þær búi um alla jörðina og ákveðið fyrirfram ákveðna tíma og mörk búsetu þeirra. Guð hefur hunsað tíma þessarar fáfræði, en býður nú öllum mönnum alls staðar að iðrast. Postulasagan 17:26,30

Og er hann hafði dvalið þar um hríð, fór hann burt og fór um allt Galatíuland og Frýgíu í röð og röð og styrkti alla lærisveinana. Postulasagan 18:23

Og er hann ræddi um réttlæti, bindindi og komandi dóm, skjálfaði Felix og svaraði: „Far þú að þessu sinni, þegar ég fæ tíma, mun ég kalla þig.“ Postulasagan 24:25

Bréf

Því að meðan vér enn vorum máttlausir, dó Kristur á sínum tíma fyrir óguðlega. Rómverjabréfið 5:6

Því að ég tel þjáningar þessarar tíðar ekki vera í samanburði við þá dýrð, sem opinberast mun á oss. Rómverjabréfið 8:18

Eins og þá eru einnig á þessum tíma leifar eftir útvalningu náðarinnar. Rómverjabréfið 11:5

Og þar sem við vitum tímann, að nú er kominn tími til að vakna af svefni, því að nú er hjálpræðið oss nær en þá er vér tókum trú. Rómverjabréfið 13:11

Dæmið því ekki fyrir tímann, fyrr en Drottinn kemur, sem bæði mun leiða í ljós það, sem í myrkrinu er hulið, og opinbera ráð hjartnanna. Þá mun hver maður hljóta lofgjörð af Guði. 1. Korintubréf 4:5

(Því að hann segir: Ég hefi bænheyrt þig á þóknuðum tíma og á hjálpræðisdegi hefi ég hjálpað þér. Sjá, nú er þóknunartími, sjá, nú er hjálpræðisdagur.) 2. Korintubréf 6:2

En með jöfnuði, til þess að nú á þessum tíma megi gnægð yðar bæta upp skort þeirra, til þess að einnig gnægð þeirra megi bæta upp skort yðar, til þess að jöfnuður verði. 2. Korintubréf 8:14

En ég segi þetta: Svo lengi sem erfinginn er ógiftur, er enginn munur á honum og þjóni, þótt hann sé herra alls, heldur er hann undir umsjónarmönnum og stjórnendum allt til þess tíma, sem faðirinn hefur ákveðið.
Eins vorum vér, þegar vér vorum börn, í fjötrum undir völdum heimsins. En þegar fylling tímans kom, sendi Guð son sinn, fæddan af konu, fæddan undir lögmálinu, til þess að hann keypti lausn fyrir þá, sem voru undir lögmálinu, svo að vér gætum fengið barnaréttinn. Galatabréfið 4:1-5

til þess að hann, þegar fylling tímanna kæmi, gæti safnað undir eitt öllu því, sem er á himnum, og því, sem er á jörðu, í Kristi, í honum. Efesusbréfið 1:10

Notið tímann, því að dagarnir eru vondir. Efesusbréfið 5:16

Gjörið svo viturlega við þá sem fyrir utan eru og notið tímann. Kólossubréfið 4:5

En andinn segir berum orðum, að á síðustu tímum muni sumir ganga afvega frá trúnni og gefa gaum að villuöndum og lærdómum illra anda, 1. Tímóteusarbréf 4:1

Vitið þetta, að á síðustu dögum munu koma örðugar tímar. 2. Tímóteusarbréf 3:1

Ég bið þig því fyrir Guði og Drottni Jesú Kristi, sem dæma mun lifendur og dauða við komu sína og ríki sitt: Prédikaðu orðið, ver stundvís, í tíma og ótíma, vanda um, ávíta, áminn með öllu langlyndi og kenningu. Því að sá tími mun koma, er menn munu ekki þola hina heilnæmu kenningu, heldur munu þeir safna að sér kennurum eftir eigin girndum sínum, því að þeir munu kippa eyrum sínum, og þeir munu snúa eyrum sínum frá sannleikanum og snúa sér að ævintýrum. 2. Tímóteusarbréf 4:1-4

En hefur á sínum tíma opinberað orð sitt með prédikun, sem mér er trúað fyrir eftir boðorði Guðs frelsara vors, Títusarbréfið 1:3

Guð, sem ótal sinnum og á marga vegu hefur áður talað til feðranna fyrir munn spámannanna, Hebreabréfið 1:1

Þess vegna ber okkur að gefa því enn betur gaum, sem vér höfum heyrt, til þess að vér látum það ekki nokkurn tímann út úr sér fara. Hebreabréfið 2:1

Enn ákveður hann ákveðinn dag, segir í Davíð: Í dag, eftir svo langan tíma, eins og sagt er: Í dag, ef þér heyrið raust hans, þá forherðið ekki hjörtu yðar. Hebreabréfið 4:7

Göngum því með djörfung að hásæti náðarinnar, til þess að vér öðlumst miskunn og finnum náð til hjálpar á réttum tíma. Hebreabréfið 4:16

Þar sem þér vitið ekki hvað verða mun á morgun, því hvað er líf yðar? Það er eins og gufa, sem sést um stund og hverfur síðan. Jakobsbréfið 4:14

Lofaður sé Guð og faðir Drottins vors Jesú Krists, sem eftir mikilli miskunn sinni hefur endurfætt oss til lifandi vonar fyrir upprisu Jesú Krists frá dauðum, til ódauðlegrar, flekklausrar og ófölnandi arfleifðar, sem geymdar er á himnum handa yður. Þér eruð varðveittir af krafti Guðs fyrir trúna til hjálpræðis, sem er tilbúið til að opinberast á síðasta tíma. 1. Pétursbréf 1:3-5

Þér vitið, að þér voruð ekki leystir með hverfulum hlutum, silfri og gulli, frá hégómafullum lifnaði, sem þér höfðuð tekið að erfðavenjum frá feðrum yðar, heldur með dýrmætu blóði Krists, eins og lýtalauss og óflekkaðs lambs. Hann var ákveðinn fyrir grundvöllun heims, en opinberaðist á síðustu tímum yðar vegna. Fyrir hann trúið þér á Guð, sem reisti hann upp frá dauðum og gaf honum dýrð, til þess að trú yðar og von væri á Guði. 1. Pétursbréf 1:18-21

En þér eruð útvalin kynslóð, konunglegt prestafélag, heilög þjóð, eignarlýður, til þess að þér skuluð víðfrægja dáðir hans, sem kallaði yður frá myrkrinu til síns undursamlega ljóss. Þér sem áður voruð ekki lýður, en eruð nú orðinn Guðs lýður. Þér hafið ekki hlotið miskunn, en hafið nú hlotið miskunn. 1. Pétursbréf 2:9-10

Skreyting yðar sé ekki ytra skreyting með fléttum hári, gullklæðnaði eða klæðnaði, heldur skreyting hjartans sé hulinn maður, í óforgengilegu skreyti, skreyting hógværs og kyrrláts anda, sem er dýrmætt í augum Guðs. Því að á þennan hátt skreyttu sig einnig hinar helgu konur, sem treystu Guði, forðum daga og voru undirgefnar eiginmönnum sínum, eins og Sara hlýddi Abraham og kallaði hann herra. Þér eruð dætur hennar, svo framarlega sem þér gjörið vel og óttist ekki neitt. 1. Pétursbréf 3:3-6

Þar sem Kristur hefur því þjáðst fyrir okkur í holdinu, skuluð þér einnig vopnast sama hugarfari. Því að sá sem hefur þjáðst í holdinu, hefur hætt syndinni, svo að hann lifi ekki framar eftir mannlegum girndum það sem eftir er í holdinu, heldur eftir vilja Guðs. Því að nægir okkur að hafa gjört vilja heiðingjanna, er vér höfum lifað í losta, girndum, ofdrykkju, óhófi, veislum og viðurstyggilegri skurðgoðadýrkun. 1. Pétursbréf 4:1-3

Því að sá tími er kominn, að dómurinn byrji á húsi Guðs. Ef hann byrjar fyrst á oss, hver mun þá endirinn verða á þeim, sem hlýða ekki fagnaðarerindinu um Guð? 1. Pétursbréf 4:17

Auðmýkið yður því undir Guðs voldugu hönd, til þess að hann upphefji yður á sínum tíma. Varpið allri áhyggju yðar á hann, því að hann ber umhyggju fyrir yður. 1. Pétursbréf 5:6-7

Börn mín, þetta er hin síðasta tíð. Og eins og þér hafið heyrt, að andkristur muni koma, eru nú margir andkristar til. Af því vitum vér, að þetta er hin síðasta tíð. 1. Jóhannesarbréf 2:18

Að þeir sögðu yður, að á síðasta tíma muni verða spottarar, er eftir eigin óguðlegum girndum lifa. Júdasarbréfið 1:18

Opinberun

Sæll er sá, sem les orð þessarar spádóms og þeir, sem heyra þau og varðveita það, sem í þeim er ritað, því að tíminn er í nánd. Opinberunarbókin 1:3

Og ég sór við þann, sem lifir um aldir alda, sem skapaði himininn og það, sem í honum er, jörðina og það, sem í henni er, hafið og það, sem í því er, að enginn tími skuli lengur vera. Opinberunarbókin 10:6

Fagnið því, þér himnar og þér sem í þeim búið. Vei þeim sem búa á jörðinni og í hafinu! Því að djöfullinn er stiginn niður til yðar í miklum reiði, því að hann veit, að hann hefur nauman tíma. Opinberunarbókin 12:12

Og annar engill gekk út úr musterinu og kallaði hárri röddu til þess, sem sat á skýinu: „Sláðu út sigð þína og skerðu upp, því að tíminn er kominn til að uppskera, því að uppskera jarðarinnar er þroskuð.“ Opinberunarbókin 14:15

Og hann segir við mig: „Innsigla þú ekki spádómsorð þessarar bókar, því að tíminn er í nánd.“ Opinberunarbókin 22:10

Apókrýfur texti

Og til að uppgötva fyrir okkur ljós í húsi Drottins Guðs okkar og gefa okkur fæðu á meðan við erum þrælar. 1 Esra 8:79

Og aftur, síðar leiddir þú flóðið yfir þá sem í heiminum bjuggu og tortímdir þeim. 2 Esra 3:9

Og skilur ekki það sem lofað er hinum réttlátu í framtíðinni, því að þessi heimur er fullur af ranglæti og veikleikum. Því að illt sæði hefur verið sáð í hjarta Adams frá upphafi, og hversu mikla óguðleika hefur það leitt til þessa tíma? Og hversu mikið mun það enn bera fram til þess tíma sem þreskurinn kemur? 2 Esra 4:27,30

Því að fyrir yður er paradís opnuð, lífsins tré gróðursett, komandi tími undirbúinn, gnægð er undirbúin, borg reist og hvíld leyfð, já, fullkomin gæska og viska. 2 Esra 8:52

Hann svaraði mér þá og sagði: „Mældu tímann vandlega, og þegar þú sérð hluta af þeim táknum sem ég hef sagt þér áður, þá munt þú skilja að þetta er einmitt sá tími þegar hinn hæsti mun hefja heimsókn sína til heimsins sem hann skapaði.“ 2 Esra 9:1-2

Og hann svaraði mér og sagði: Eins og akurinn er, svo er einnig sáðkornið; eins og blómin eru, svo eru einnig litirnir; eins og verkamaðurinn er, þannig er einnig verkið; og eins og bóndinn sjálfur er, svo er einnig akuryrkja hans, því að þetta var tími veraldarinnar. 2 Esra 9:17

Hinn hæsti hefur einnig litið á hina hrokafullu tíma, og sjá, þeim er lokið og viðurstyggðir hans eru fullnaðar. 2 Esdras 11:44

Og hann sagði við mig: Eins og þú hvorki getur leitað né vitað það, sem er í djúpi hafsins, eins getur enginn maður á jörðu séð son minn né þá, sem með honum eru, nema á daginn. 2 Esra 13:52

Og þar sem hann er réttlátur dómari, tók hann frá þér með tímanum það sem hann hafði gefið þér. 2 Esra 14:32

Farðu til Medíu, sonur minn, því að ég trúi því sem Jónas spámaður sagði um Níníve, að hún muni verða umturnað og að friður muni ríkja í Medíu um tíma og að bræður okkar muni dreifðir liggja um jörðina frá þessu góða landi og Jerúsalem muni verða í eyði og hús Guðs, sem þar er, mun brenna og liggja í eyði um tíma. Og að Guð muni miskunna þeim aftur og leiða þá aftur inn í landið, þar sem þeir munu byggja musteri, en ekki eins og hið fyrra, fyrr en tími þeirrar aldar er liðinn. Eftir það munu þeir snúa aftur frá öllum stöðum þar sem þeir hafa verið í útlegð og reisa Jerúsalem dýrlega og hús Guðs mun verða reist þar að eilífu með dýrðlegri byggingu, eins og spámennirnir hafa talað um. Tóbít 14:4-5

Því að nú er kominn tími til að hjálpa arfi þínum og framkvæma verkefni þín til að tortíma óvinum þeim sem risið hafa gegn okkur. Eftir þennan tíma sneri hver og einn aftur til síns arfs, og Júdít fór til Betúlúu og dvaldi í sinni eign og var á sínum tíma virt um allt landið. Og enginn hræddi Ísraelsmenn lengur á dögum Júdítar né lengi eftir dauða hennar. Júdít 13:5,21,25

Því að allar fórnir eru þér of litlar til að færa þér sætan ilm, og allt fitan nægir ekki til brennifórnar þinnar, en sá sem óttast Drottin er mikill ávallt. Júdít 16:16

Minnstu þess, Drottinn, að þú kunnuglegur á tímum þrenginga okkar og gef mér hugrekki, þú konungur þjóðanna og Drottinn alls máttar. Viðbætur við Esterarbók 14:12

Og í móðurkviði varð hold á tíu mánaða tímabili, þjappað saman í blóði, af sæði mannsins og unaðar svefnsins. Speki Salómons 7:2

Ef maður þráir mikla reynslu, þá þekkir hún fortíðina og getur spáð rétt fyrir sér hvað koma skal. Hún þekkir fínleika ræðna og getur útskýrt myrka setningar. Hún sér fyrir tákn og undur, atburði tíðanna og tímanna. Speki Salómons 8:8

Gef mér visku, sem situr við hásæti þitt, og hafna mér ekki úr hópi barna þinna, því að ég, þjónn þinn og sonur ambáttar þinnar, er veikburða maður og stuttur að aldri og of ungur til að skilja dóma og lög. Því að þótt maður sé aldrei svo fullkominn meðal mannanna barna, þá mun hann ekki vera að litið, ef viska þín er ekki með honum. Speki Salómons 9:4-6

Því að þú getur sýnt mikinn mátt þinn hvenær sem þú vilt, og hver getur staðist mátt armleggs þíns? Speki Salómons 11:21

Því að einnig til forna, þegar hinir stoltu risar fórust, slapp von heimsins, sem þú stjórnaði, í veikburða keri og skildi eftir kynslóð eftir kynslóð fyrir allar aldir. Speki Salómons 14:6

Því að í öllu, Drottinn, hefir þú vegsamað fólk þitt og gjört það dýrlegt, og þú vanmetið það ekki, heldur aðstoðað það á öllum tímum og stöðum. Speki Salómons 19:22

Hann mun dylja orð sín um stund, og varir margra munu kunngjöra speki hans. Prédikarinn 1:24

Beindu hjarta þínu og vertu stöðugur þolgóður og flýttu þér ekki í neyðartímum. Prédikarinn 2:2

Því að Drottinn er fullur miskunnsemi og gæsku, þolinmóður og mjög miskunnsamur, fyrirgefur syndir og hjálpar á neyðartímum. Prédikarinn 2:11

Leitast ekki við að vera dómari, því að þú getur ekki afmáð ranglæti, svo að þú óttist ekki andlit hins volduga, sem verður til ásteytingar á vegi réttlætis þíns. Prédikarinn 7:6

Vald jarðarinnar er í hendi Drottins, og á sínum tíma mun hann setja yfir hana arðbæran stjórnanda. Prédikarinn 10:4

Vertu ekki of vitur í iðju þinni og stær þig ekki á neyðartíma þínum. Prédikarinn 10:26

Verk Drottins eru unnin í dómi frá upphafi, og frá þeim tíma er hann gjörði þau hefur hann skipt hlutum þeirra. Prédikarinn 16:26

Drottinn skapaði manninn af jörðinni og breytti honum í hana aftur. Hann gaf honum fáa daga og skamma tíma og vald yfir því sem á henni er. Prédikarinn 17:1-2

Auðmýktu þig áður en þú veikist og sýndu iðrun á syndartímum. Láttu ekkert hindra þig í að efna heit þitt á réttum tíma og fresta því ekki til dauða þíns til að réttlæta þig. Áður en þú biður, búðu þig undir og vertu ekki eins og sá sem freistar Drottins. Hugsaðu um reiðina sem mun koma að lokum og hefndartímanum, þegar hann snýr baki við. Þegar þú hefur nóg, minnstu þá hungurtímans, og þegar þú ert orðinn ríkur, hugsaðu þá um fátækt og neyð. Frá morgni til kvölds breytist tíminn og allt er fljótt gert fyrir Drottni. Vitur maður óttast í öllu og á syndardeginum mun hann gæta sín á móðgun, en heimskur mun ekki gæta tímans. Prédikarinn 18:21-27

Segðu ekki öðrum frá því sem þér er sagt, og þér mun aldrei farnast verr. Hvort sem það er við vin eða óvin, þá skaltu ekki tala um líf annarra manna, og ef þú getur það án þess að móðga þig, þá

segðu þeim ekki frá því. Því að hann heyrði þig og veitti gaum, og þegar tíminn kemur mun hann hata þig. Prédikarinn 19:7-9

Þekking á illsku er ekki viska, né heldur ráð syndara hyggindi. Prédikarinn 19:22

Sumir þegja, því að þeir þurfa ekki að svara, og aðrir þegja, því þeir vita sinn tíma. Vitur maður þegir, þar til hann sér tækifæri, en mælskumaður og heimskingi hirðir ekki um tímann. Prédikarinn 20:6-7

Ótímabær saga er eins og tónlist í sorg, en högg og viskuleiðrétting eru aldrei ótímabær. Prédikarinn 22:6

Eins og timbur, sem er bundin saman í byggingu, losnar ekki með skjálfta, svo mun hjartað, sem er styrkt með ráðum, aldrei óttast. Prédikarinn 22:16

Vertu trúr náunga þínum í fátækt hans, svo að þú getir fagnað í velgengni hans, vertu honum trúr á erfiðleikatíma hans, svo að þú getir erft með honum arfleifð hans. Því að lítilsvirðing er ekki alltaf til fyrirlitningar, né heldur aðdáun á ríkum, sem eru heimskir. Prédikarinn 22:23

Hann fyllir allt með visku sinni, eins og Físon og eins og Tígris á uppskerutímum. Hann lætur skilninginn vaxa eins og Efrat og eins og Jórdan á uppskerutímum. Hann lætur kenningu þekkingar birtast eins og ljósið og eins og Geon á uppskerutímum. Prédikarinn 24:25-27

Hvort sem maður er ríkur eða fátækur, ef hann hefur gott hjarta gagnvart Drottni, þá mun hann alltaf fagna með glöðu ásýndum. Prédikarinn 26:4

Ef þú ert meðal hinna óskynsömu, þá skaltu gæta að tímanum, en vertu stöðugt meðal hygginna manna. Prédikarinn 27:12

Lána náunga þínum þegar hann þarfnast hans og endurgjalda náunga þínum á sínum tíma. Varðveit orð þín og gerið honum trúfesti, og þá munt þú alltaf finna það sem þú þarft. Margir, þegar þeim var lánað eitthvað, töldu það fundið og gerðu þeim erfiði sem hjálpuðu þeim. Þangað til hann hefur fengið það, kyssir hann hönd náunga síns, og talar hlýlega fyrir peninga náunga síns, en þegar hann þarf að endurgjalda, lengir hann frestinn, endurgeldur harmandi orð og kvartar yfir tímanum. Prédikarinn 29:2-5

Öfund og reiði styttir lífið, og áhyggja gerir aldurinn of snemma. Prédikarinn 30:24

Hellið ekki orðum yfir þar sem söngvari er, og leggið ekki fram visku í ótíma. Prédikarinn 32:4

Þegar þú endar daga þína og ævi þína, skaltu úthluta arfi þínum. Prédikarinn 33:23

Miskunn er tímabær á neyðartímum, eins og regnský á þurrkatímum. Prédikarinn 35:20

Styttu tímann, minnstu sáttmálans og láttu þá kunngjöra dásemdarverk þín. Prédikarinn 36:8

Það er til vinur sem gleðst yfir velgengni vinar síns, en á erfiðum tímum verður hann á móti honum. Prédikarinn 37:4

Gefðu þá lækninum rúm, því að Drottinn hefur skapað hann. Láttu hann ekki fara frá þér, því að þú þarft á honum að halda. Það er tími þegar góð velgengni er í höndum þeirra. Því að þeir munu einnig

biðja Drottin að hann muni heppnast því sem þeir veita til vellíðunar og lækninga til að lengja líf sitt. Prédikarinn 38:12-14

Og enginn má segja: „Hvað er þetta? Hvers vegna er þetta? Því að þegar hentar verður þeirra öllum leitað. Fyrir boðorði hans stóðu vötnin eins og haug, og fyrir orðum munns hans vatnsílátin.“ Prédikarinn 39:17

Það eru til andar sem eru skapaðir til hefnda, en í reiði sinni leggja þeir á sig sár högg; á eyðingartíma úthella þeir krafti sínum og sefa reiði skapara síns. Prédikarinn 39:28

Þeir munu fagna boðorði hans og vera reiðubúnir á jörðinni þegar þörf krefur, og þegar tími þeirra kemur, munu þeir ekki brjóta orð hans. Svo að maður geti ekki sagt: „Þetta er verra en það,“ því að með tímanum munu þeir allir hljóta góða viðurkenningu. Prédikarinn 39:31,34

Bræður og hjálp standa gegn neyðartímum, en ölmusa frelsar meira en hvort tveggja. Prédikarinn 40:24

Hann skapaði tunglið til að það væri til marks um tíma og til tákns um heiminn á sínum tíma. Prédikarinn 43:6

Nói reyndist fullkominn og réttlátur; á reiðitímum var hann tekinn í skiptum fyrir heiminn; þess vegna varð hann eftir sem leifar á jörðinni, þegar flóðið kom. Prédikarinn 44:17

Á dögum Móse vann hann einnig miskunnarverk, hann og Kaleb Jefúnneson, með því að þeir stóðust söfnuðinn og héldu fólkinu frá synd og friðuðu mögl óguðlegra. Prédikarinn 46:7

Salómon ríkti á friðsælum tímum og naut virðingar, því að Guð veitti honum kyrrð, svo að hann gæti reist hús í nafni sínu og búið helgidóm sinn að eilífu. Prédikarinn 47:13

Minningin um Jósía er eins og ilmvatn sem búið er til með list apótekarans: það er sætt sem hunang í öllum munnum og eins og tónlist við vínveislu. Hann hegðaði sér réttlátlega í trúskiptum fólksins og lagði af viðurstyggð ranglætisins. Hann beindi hjarta sínu til Drottins og á tímum óguðlegra stofnaði hann tilbeiðslu Guðs. Prédikarinn 49:1-3

Hvernig eigum við að vegsama Sorúbabel? Jafnvel hann var eins og innsiglismerki á hægri hendi. Eins var Jesús, sonur Jósadeks, sem á sínum tíma reisti húsið og reisti Drottni heilagt musteri, sem var búið til eilífrar dýrðar. Prédikarinn 49:11-12

Lofið því nú Guð allra, sem einn gjörir undur alls staðar, sem gjörir daga vora hátt frá móðurkviði og breytir við oss eftir miskunn sinni. Hann gefi oss gleði hjartans og að friður megi vera í Ísrael að eilífu á ævidögum vorri. Hann staðfesti miskunn sína við oss og frelsi oss á sínum tíma! Prédikarinn 50:22-24

Ég ákallaði Drottin, föður Drottins míns, að hann yfirgæfi mig ekki á neyðardögum mínum, á tímum dramblátra, þegar engin hjálp var til. Ég mun lofa nafn þitt stöðugt og syngja lof með þakkargjörð, og svo var bæn mín heyrð. Því að þú frelsaðir mig frá glötun og bjargaðir mér frá vondum tímum. Þess vegna mun ég þakka þér og lofa og vegsama nafn þitt, Drottinn. Prédikarinn 51:10-12

Vinn verk þitt tímanlega, og á sínum tíma mun hann veita þér laun þín. Prédikarinn 51:30

Minnstu ekki misgjörða feðra vorra, heldur hugleiddu mátt þinn og nafn þitt nú á þessum tíma. Barúk 3:5

Þegar dauðadagur Mattatíasar nálgaðist, sagði hann við sonu sína: „Nú hefur dramb og ávítur öðlast mátt, en tími tortímingar og heift. Nú, synir mínir, verið kostgæfnir fyrir lögmálinu og fórnið lífi ykkar fyrir sáttmála feðra yðar. Minnist þess, hvaða verk feður vorir unnu á sínum tíma, þá munuð þér hljóta mikinn heiður og eilíft nafn. Reyndist Abraham ekki trúr í freistingu og það var honum reiknað til réttlætis? Jósef hélt boðorðið á tímum neyðar sinnar og varð herra Egyptalands.“ 1. Makkabeabók 2:49-53

Það sé því fjarri mér að þyrma lífi mínu í nauðum, því að ég er ekki betri en bræður mínir. 1. Makkabeabók 13:5

Þá reis Símon upp og barðist fyrir þjóð sína og eyddi miklu af eigin eignum, vopnaði hina hugrökku menn þjóðar sinnar og greiddi þeim laun. Því að á hans tíma gekk honum vel, svo að heiðingjarnir voru reknir úr landi sínu, og einnig þeir sem voru í borg Davíðs í Jerúsalem, sem höfðu reist sér turn. Þeir flúðu út úr honum og vanhelguðu allt í kringum helgidóminn og unnu mikið illt á hinum helga stað. 1 Makkabeabók 14:32,36

Bræðurnir, Gyðingar, sem eru í Jerúsalem og í Júdeu, óska bræðrunum, Gyðingunum, sem eru um allt Egyptaland, heilsu og friðar: Guð sé yður náðugur og minnist sáttmála síns, sem hann gjörði við Abraham, Ísak og Jakob, trúa þjóna sína, og gefi yður öllum hjarta til að þjóna sér og gjöra vilja hans með góðum hugrekki og fúsum huga, og opni hjörtu yðar fyrir lögmáli sínu og boðorðum, og sendi yður frið, og heyri bænir yðar, og sé sameinuð yður og yfirgefi yður aldrei á neyðartímum. 2. Makkabeabréf 1:1-5